

Cotidian de opinie și informație al Văii Jiului

ANUL II, NR. 519

VINERI, 29 NOIEMBRIE 1991

4 PAGINI — 5 LEI

Consfătuire

Azi și mâine, se desfășoară consfătuirea pe tema „Ingenieria și medicina — factori determinanți în activitatea de protecție a omului în industria minieră”, organizată de Spitalul Lupeni, ICSPM București și sponsorizată de exploatarea minieră Paroșeni și Uricani, precum și de alte unități ale RAH. La consfătuire participă cu comunicări de mare interes oaspeți de prestigiu din țară: prof. dr. doc. G. Litareczek, de la Clinica ATI a Spitalului Fundent; dr. ing. A. Darabont, de la ICSPM București; dr. med. R. Arafat și dr. med. M. Chioreanu, de la Spitalul Clinic Tg. Mureș.

Vom reveni cu amănunte.

Adunare de filială

Simbătă, 30 noiembrie a.e., ora 11, va avea loc adunarea generală a Filialei Forumului Democrat German din Lupeni și Vulcan, la sediul din Lupeni, strada Liliacului 2, etaj II. La ordinea de zi — probleme organizatorice de mare interes. Pot participa toți membrii cu cotizația la zi.

Trenule, mașină mică, l-ai dat jos pe dom' Petrică

Miron Cozma și... telefonogramele. Iată o alăturare de cuvinte de tip polițist. Aceasta în contextul dramatic al nopții de 24 spre 25 septembrie. Locul desfășurării acțiunii — gara din Petroșani. Scena reprezintă clădirea Regulatorului de circulație și mișcare. „Eroul” principal — Miron Cozma. Al doilea erou, operatorul de serviciu în RCM. Figuranți și minutorii de decoruri — cei mulți, cei de-afară, care nu prea știau exact de ce vor să meargă la București. Regizorul — necunoscut. Se afla și se află și astăzi în culise. Cit privește ilustrația muzicală — pe bază vocală, ceva gen... Jos... Lumini: destule lămpașe.

ACTUL INTII.

Telefonograma nr. 37 scrisă chiar de mâna d-lui Cozma. A fost scrisă la ora 23. Iată conținutul: „Subsemnatul Miron Cozma, lider sindical al minerilor din Valea Jiului, solicit Reg. Căii Ferate Timișoara (ortografia aparține semnatarului telefonogramei) punerea la dispoziție a unei garnituri de

- 14 vagoane
- 6 vagoane
- 4 vagoane
- 5 vagoane

Plata se va face din contul Ligii Sindicatelor Miniere V. Jiului”. Semnat, Miron Cozma. (ss indescifrabil).

Se observă că, încă de la început, au fost solicitate 4 trenuri. Nu poate fi vorba de sprijinul „spontan” al celor care au plecat mai târziu. De asemenea se observă că dl. Miron Cozma a semnat cu nonșalanță că plătește „Liga”. De unde? Din co-

tizațiile millor de membri de sindicat, mineri, maeștri sau ingineri, proiectanți sau electro-mecanici, care lucrează la o mină sau alta, și care n-au fost la București! Este cunoscut la fiecare unitate care are un sindicat afiliat la Ligă, cine a fost și cine nu, la București.

ACTUL DOI.
Telefonograma cu nr. 38, recepționată de RCR Timișoara cu

nr. 629, de dispecerul de serviciu, Florea, la ora 23.05. Text: „Conform înscrisurii și cererii liderului sindical al minerilor din Valea Jiului, domnul Cozma Miron, rugăm cereți aprobarea de punere în circulație a patru trenuri cu destinația Petroșani — București, în următoarea compunere:

- un tren — 14 vagoane
- un tren — 6 vagoane
- un tren — 4 vagoane
- un tren 5 vagoane

Plata se face din contul Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului. Vagoanele vor fi asigurate din garniturile în circulație pe raza RCM Petroșani, cu anularea tuturor trenurilor de călători”. Semnat, operator de serviciu.

Ca urmare, se cere cu telefonograma nr. 630, aprobarea Direcției Generale de Mișcare din București. Cu nr. 2555, DGM București răspunde cererii RCR Timișoara iar aceasta, cu nr. 631, la ora 23.50 răspunde RCM Petroșani, răspuns înregistrat la Petroșani cu nr. 39. Text: „Conform dispoziției DGM nr. 2555 cererea nefiind instructivă în sensul că nu a fost fă-

cută anticipat cu 3 zile, nu se aprobă”. Semnat dispecer central, Vătafu.

Ce a urmat, se știe. Epilogul încă nu s-a scris. Critica dramatică însă a scris mult pe această temă. Iată câteva aprecieri cu privire numai la „rețeta” spectacolului. Intr-un vagon sînt 80 de locuri 29 de vagoane înseamnă în medie 2320 de călători. Domnul Miron Cozma a afirmat în presă că numărul minerilor a fost cam de trei ori mai mare, ceea ce înseamnă că mulți au călătorit pe culoar. Potrivit declarației făcute de lucrătorii agenției de voiaj din Petroșani, costul biletelor de călătorie despre care domnul Miron Cozma a afirmat în presa scrisă sau audio că le-a plătit,

Luni, 21 noiembrie. În jurul orei 14, la spitalul din Vulcan este adus Feraru Emil Ștefan. Starea acestuia era destul de gravă, deoarece prezenta o plagă tăiată în zona abdominală. Cu alte cuvinte fusese înjunghiat. De la Vulcan, Feraru este trimis la Spitalul municipal din Petroșani, unde i se face o intervenție chirurgicală. Cu toate acestea însă, la ora cinci după amiază tinărul, în vîrstă de 21 de ani, decedază. Înainte de asta, efortul cadrelor medicale de a afla ceva

ge la locuința lui Anghel. Se dorea un dialog, prin care acesta să justifice ce anume a făcut luni dimineața. A fost imposibil. Anghel se baricadase, într-una din camere, avînd-o lîngă el pe una din fiicele sale. Amenința că o va ucide. A doua zi, marți, s-a încercat, din nou, dialogul. „Dacă nu mă lăsați în pace, omor fatal!”, striga Anghel. Polițiștii insistă. Seara, pe la șapte, Anghel acceptă, totuși, dialogul. „Să vină un procuror și un polițist”, a zis el. Dintre polițiști l-a pre-

Crîma și criminalul

de la el, nu s-a soldat cu nici un rezultat.

Este sesizată poliția care intră pe fir. Urmează cercetări și investigații în urma cărora se stabilește că, în dimineața zilei de luni, Feraru fusese vizitat acasă de Anghel Gheorghe, 40 de ani domiciliat în Lupeni, strada Bărbăteni nr. 3, bloc A2, apartament 61. Se va vedea de ce i-am dat adresa completă. Între cei doi, așadar, are loc o discuție aprinsă, legată de apartamentul în care locuia Feraru. Înainte, cu ani în urmă, apartamentul fusese al lui Anghel. Acesta însă și-l revendica, cu toate că, din iunie 1991, concubina lui Feraru, G.I., îl avea cu repartiție în regulă. La discuții participă și G.I., dar, la ora 12.30, aceasta pleacă la serviciu, lăsîndu-i pe cei doi discutînd. Discuții pe care Anghel le încheie cu... cuțitul: îl lovește pe Feraru, abandonîndu-l pe hol. Apoi, pleacă la Lupeni. În autobuz se ceartă cu șoferul, obligîndu-l să-l lase între stații, că-i mai aproape de casă.

Cercetările poliției conduc, așadar, la Anghel. În noaptea de 25 spre 26 noiembrie, în jurul orei 23, o echipă de ofițeri mer-

ferat pe dl. nr. Comănoiu, de la poliția orașului Lupeni. „Pe-ălaltă nu, că-s violenți!” Răstul să plece, că sînteți prea muți!” Se discută preț de două ore, cerîndu-i-se să lămurească cum a petrecut timpul luni dimineața. Refuză, încercînd să cîștige teren prin explicarea a tot felul de reclamații pe care el le-a făcut, mai demult, poliției. În timpul acesta, în fața blocului, s-a strîns o mulțime de oameni care solicitau poliției să-l „termine”. „Că, dacă nu, vor intra ei. Au fost temperați, spunîndu-li-se că Anghel are asupra lui două cuțite și două sticle, una cu acid sulfuric și alta cu vitriol, și că amenința că-și va omori fiica, după care își va face și el felul Deci, și acest dialog esuează. Este lăsat în apartament, supravegheat în continuare de afară. În 27 noiembrie, la masa tratativelor se așează același ofiter de poliție și un procuror. Minune. Anghel acceptă să vină la poliție. Probele deținute arătînd clari că el este asasinul lui Feraru, s-a emis mandat de arestare. În prezent este în arestul poliției din Petroșani. Vom reveni.

Gheorghe OLTEANU

Comemorare

Cu prilejul Zilei naționale, Primăria municipiului organizează sîmbătă, 30 noiembrie, la ora 12.00, în Cimitirul Eroilor din

Petroșani o comemorare. Manifestarea va fi însoțită de un Te Deum.

Să spunem lucrurilor pe nume
Unda de șoc

este de 1,5 milioane lei. Pierderile suferite însă de CFR sînt mult mai mari, dincolo de faptul că Liga nu a plătit nici măcar 5 bănuți pînă la această oră. Deci cuvîntul încălecat de niște oameni care reproșau altora că nu-și țîn cuvîntul dat minerilor. În cele 4 zile au fost anulate — vagoanele fiind plecate la București — 10 trenuri personale pe relația Petroșani — Sub-

țotași ca bază de calcul acest minim număr, 80. Înmulțit cu 51 de lei, înseamnă 4080 de lei. Deci înmulțit cu 10 vagoane sînt 40800 lei la drumul Petroșani — Simeria plus încă pe atît pentru retur. Total, 81600 de lei la o singură pereche de trenuri. Sînt 10 pe zi. Și patru zile nu au circulat. Total general 3261000 lei. Pentru Petroșani — Craiova, același raționament. Total, 4966400 lei. Pentru Petroșani — Lupeni, 345600 lei. Întru totul, 10 MILIOANE 75 DE MII 400 LEI! Să adăugăm costul biletelor minerilor, acei 1,5 milioane lei și să mai punem la socoteală pierderile suferite de abonații care au ajuns cum au putut la și de la locurile de muncă, sau la și de la voiaj, folosind „ocazii”, deși avu a abonamentul plătit. Să mai adăugăm perturbarea circulației pe raza RCM Petroșani în noaptea de 24 spre 25 septembrie, cînd RCM-ul a fost luat cu asalt și — așa cum stă scris cu roșu pe diagrama de circulație cu nr. 73, 74, ș.a. — RCM-ul Petroșani și-a întrerupt total activitatea. Text: „Început activitatea. Părăsit clădirea din cauza minerilor care au distrus tot, ca vandali”. Semnat, operator de serviciu, D.C. Sau: „Plecaj din unitate, atacat de mineri” semnat, U.A., operator de serviciu.

Toate aceste documente sînt puse astăzi la loc sigur. Ele conțin probe de necolectat pentru justiție dar și pentru istorie. O istorie scrisă așa cum vedem eu toți...

ORASUL

CA O

PRADA

agonie & extaz

Pretext pentru un anume reportaj

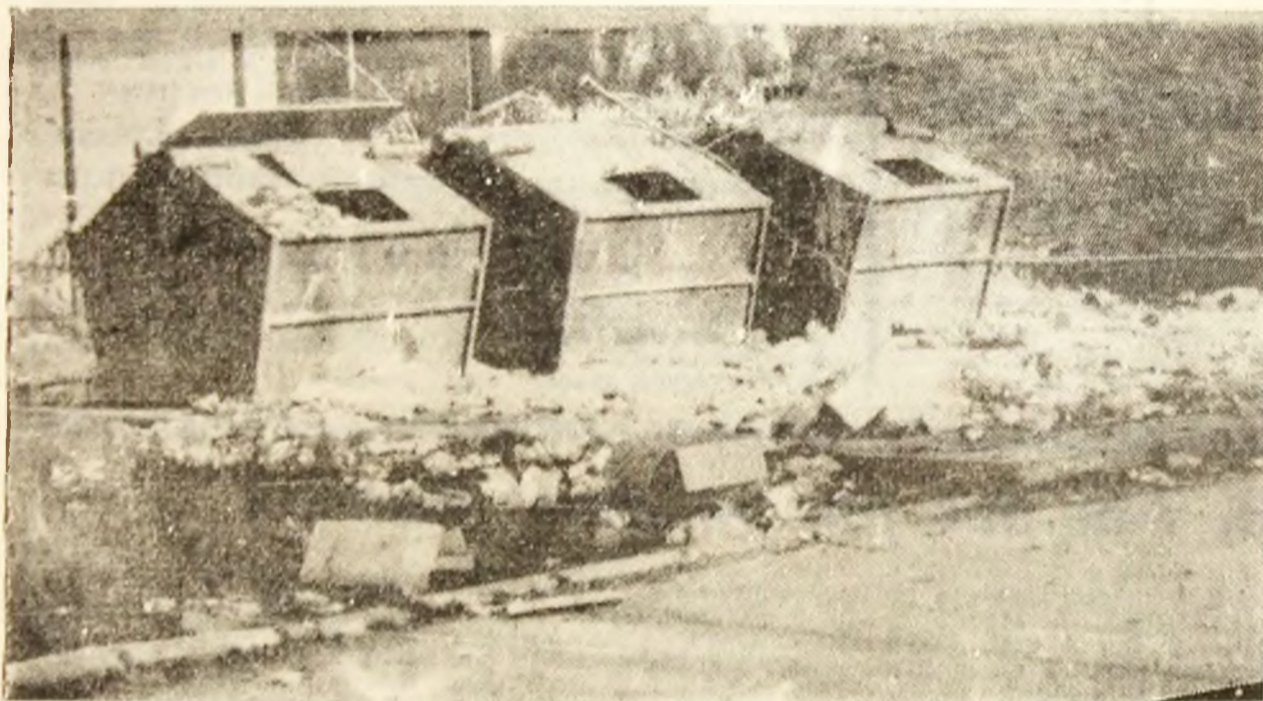
Pornisem într-o zi de toamnă, frumoasă ca o poveste, așa cum numai la noi știu toamnele să fie de frumoase, să străbătem cu pasul, de la Cîmpa la Cîmpu lui Neag, „orașul” nostru numit Valea Jiului. Orașul care, sub căldura unui soare nefiresc pentru acest anotimp, ne ispita să scriem un reportaj din mers.

De pe dealuri, întreaga Vale părea străjuită de mesteceni albi, care își mișcau calmi frunzele arămate sub adierea vîntului. O întreagă paletă de culori calde inundase întregul decor, de la galbenul pal pînă la roșu aprins, într-o perfectă armonie cu verdele pajistilor și al pădurilor de brad, căturate mai sus. De pe culmile Parîngului și Retezatului străluciau imaculate urmele primei ninsoari. O primă zăpadă făcea ca aceste culmi să se decupeze și mai mult pe un cer ireal de albastru. Era timpul cel mai prielnic marilor drumeții, pe care-l recunosc doar pătimașii singuratici ai muntelui. Doream într-adevăr să scriem ceva frumos, un reportaj de suflet, sau cum ar spune un „ziarist în viață”, „ceva de pipotă”.

Ne-am început călătoria undeva sub creasta muntelui, apropiindu-ne încet de oraș, cu intenția de-a pătrunde treptat în civilizație. De acolo, de sus, în nopțile senine, Valea pare un șarpe de lumină, miile de lumini din trupul orașului vrînd parcă să concureze cu cerul înstelat. Și poate chiar ar câștiga, pentru că în adîncuri alte mii de lumini formează o altă galaxie. Dialogul lumină-întuneric își are nucleul ascuns tocmai în această galaxie, care este cea a cărbunelui.

Copleșiți de măreția pastelului de toamnă, în care devenisem personaje secundare, nici n-am simțit cum, pe drum ne-a prins iarna. Într-un frig nefiresc pentru acest anotimp, ne-am trezit în fața orașului la fel de nepregătiți ca orașul însuși în fața iernii. Ne-am văzut urmele pașilor pe zăpadă și teama că, poate, o haită de lupi ne poate transforma în pradă, ne-a cutremurat. Urmele orașului capturat de iarnă dovedeau despre el același lucru. De aceea reportajul a rămas nescris. Între povestea nefiresc de frumoasă din care am plecat și realitatea nefiresc de reală în care ne-am trezit, a învins realitatea. Realitatea unui oraș ca o pradă.

Civilizația este un bun material răspîndit mai mult la suprafața societății.

Frumusețea nu se poate dobîndi; este recunoscută pretutindeni și valorează adeseori mai mult decît averea și talentul;

nu are nevoie decît să se arate, pentru a izbîndi. Nu i se cere decît să existe.

BALZAC, Salonul cu vechituri.

VIAȚA CA O TRAIȘTĂ-N BAȚ

Desfășurarea civilizației omenești nu se poate urmări numai în timp. Ea poate fi descrisă după exom-
plele viei, după gradele civilizației existente în diferite
în spațiu, pe întinsa față a pămîntului.

Ion SIMIONESCU, Din ale naturii.

Hai să te fac o coadă! S A U Coadă — un mod de viață

Dacă e carne „de-a doua”, pui sau parizer, produse al căror preț e „sponsorizat” de Guvern, hai să te fac „o coadă”! Mai afli și noutățile din cartier cu ocazia asta. Dar să se dea mai puțin, să apucăm și noi. Că la mușchuleț sau la salam de Sibiu ne uităm ca la picturi suprarealiste. Ah, coada — un mod de viață. Liberalizări peste liberalizări ale prețurilor. Adică scumpiri. Și tot degeaba. Apariția „izotermei” cu carne și produse din carne trezește în noi aceleași sentimente contradictorii ca și în vremurile „odioase”. Speranța amestecată cu teama de a nu reuși intrarea în posesia rîvnitelor produse, disconfortul, dar și dorința de a lupta, pînă la ultimul nasture al hainei, regretul pentru timpul pierdut... pentru viața care se scurge parcă, agasant, între o coadă și altă coadă. De-o viață, parcă, stăm la cozi. Și ce poate fi mai deprimant, văzînd, trăind aceeași perspectivă? Poate sentimentul inutilității pe care ți-l dă așteptatul în stațiile de autobuz sau șuieratul vîntului prin buzunarele goale...

La „cantina” de pe strada noastră vin „prospături”. Cînd toamea te înghesuie însă, biet ciine de contalner, sapi și printre „bunătățile” aduse chiar acum o săptămînă. Noroc cu băieții de la RAGCI, care uită să „debaraseze” la timp. Cînd ești ciine, lupta pentru un os, oricît de ciinească ar fi, e de înțeles. Și, totuși, cîi sînt de umani uneori! Hălădulesc pe străzi, prin parcuri. Ți se strecoară printre picioare la intrarea cîte unui magazin alimentar. Te urmăresc cu ochi triști, din care a dispărut licărul speranței, visînd la go-goșa din care muști, așteptînd înfrigurat sosirea vreunui autobuz. Mai sperie, uneori, cîte un copilăș, prin simpla lor prezență ciinească. Pentru că ei, de fapt, sînt blînzi. Doar atunci cînd vreo ființă bipedă apelează la „linia lor cu serviere” se revoltă. În mîntea lor ei nu pot să priceapă de ce trebuie să lupte cu omul pentru aceeași pradă. Viața de ciine, viața ca o pradă!

De la Văcărești citire...

MOTTO:

„Orice neam începe
întî prin poezie
fînța de-și pricepe”.

Iancu VĂCĂRESCU

Nu știu cum de mi-au venit în minte tocmai aceste cuvinte cînd am ajuns în fața piramidelor de gunoi, aflat în descompunere, din jurul tomberoanelor neridicate. Poate doar pentru că o parafrază vulgară a esenței lor filozofice ar putea suna cam așa: orice neam începe/întî prin curățenie/ființa să-și definească. Orice cultură, orice civilizație începe de la gradul de curățenie personală. Un oraș murdar tradează un popor lipsit de curățenie, lipsă care, la un anumit nivel, se reflectă și în interiorul lui. Aceasta este cu atât mai gravă cu cît a devenit o obișnuință cotidiană. Devine chiar plictisitor și banal să mai ridici problema gunoierului, care ne pîndește la fiecare colț. Străzi murdare, curți murdare, subsoluri fisite de gunoaie. Il acceptăm și împărțim cu el perimetrul orașului, al vieții. Și asta pentru că căim întotdeauna explicații mai mult sau mai puțin solide, de genul: „ne lipsește utilajele”, „ne lipsește forța de muncă”. Nicio dată n-a atîrnat nimeni ca ne lipsește, în primul rînd, un cult al curățeniei, acel grad minim de civilizație, care să ne oblige să nu acceptăm mizeria în viața noastră cotidiană. Secolul XXI bate la ușa, dar noi nu pîdem de chide ușa din cauza maldămului de gunoi.

CE SE „BAGĂ”
S A U
VIAȚA DE CIINE
A UNOR OAMENI

Atlantida sau unde e cultura adevărată

Despre viața spirituală din Valea Jiului se vorbește tot mai puțin în ultimul timp. Asta pentru că ea este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire. **C o n s i d e r** acest fapt deosebit de grav, la fel ca o crimă care, indiferent cât de aspru ar fi pedepsită, tot nu mai poate repara cele comise. O explicație (ulte că pentru toate găsim câte o explicație!) ar fi profunda criză prin care trece societatea noastră. Un război rece al lipsurilor, nesiguranța zilei de mâine, lipsa unei perspective de bunăstare și fericire. Se spune că atunci când armele vorbesc, muzele tac.

Chiar și în plină domnie a odiosului, muzele mai aveau glas, suficient de convingător pentru a menține trează conștiința că cetatea are nevoie de cultură. Acum, toate aceste voci s-au stins. În această liniște periculoasă și-au făcut apariția cele mai autentice subproduse ce definesc incultura și kitsch-ul autentic. Rămân în continuare statornic în crezul meu personal că orașul merită spectacole adevărate, susținute de trupe de elită, concerte de calitate, filme încărcate și de mesaj artistic, nu doar de violență și erotism, expoziții de artă care să redea ochiului șansa de a privi lumea și altfel decât monocolor.

La toate acestea meditam lângă un afișier agățat de un zid gata să se prăbușească. Afișierul ce anunța filmele, prezenta la rubrica „în prezent” titlul „Al șaptelea continent”. La rubrica „în viitor” lipsa vreunui afiș lăsa să se vadă o imensă pată neagră...

ÎN LOC DE CONCLUZII:

soartă asemănătoare cu cea a continentului dispărut. Deși pe zi ce trece ne scufundăm tot mai mult spre un necunoscut ce va da mare bătaie de cap căutătorilor de adevăr. Dacă se presupune că al șaptelea continent ar fi fost Atlantida, sperăm ca prezentul nostru să nu se bucare de o

VIOLENȚA s a u HOMO HOMINI LUPUS

Nu trăim deloc într-o lume romantică („Romantic Worid”), acesta fiind un deziderat și pentru lumea în care se învîrtește Dana Dawson, interpreta americană a celebrei melodii. Asta și pentru că plimbările sub clar de lună au devenit contraindicate la noi. Deși nu am „intrat” în America, unele semne lasă se întrevadă posibilitatea...

Violența se naște ca urmare a unor frustrări de natură economică, profesională, socială, chiar fizică, pe fundalul unui psihic labil, complexat. Sau din vocație. Vocația de a face rău, bucuria de a vedea suferința, plăcerea de a domina.

Amnistierea delinvenților de drept comun, imediat după Revoluție, hațurile legilor lăsate slobode, complexarea (la început) și slaba dotare în oameni și tehnică a poliției, coroborate cu fenomenul social (șomaj, lipsa de locuințe, inadaptabilitate la nou, etc) au dus la escaladarea fenomenului infracțional. Pe lângă cele menționate, violența cu scop de pradă este încurajată și de o atitudine ce frizează inconștienta de care dau dovadă unii. Salariul „plimbat” într-o plasă de plastic, teancul de bani scos pe masa cîrciumii, ostentativ, numărul de pahare golite peste normă și altele, chestii pe care ochii de șoim ai mangliților de performanță nu le scapă și nu le iartă. Un real ajutor în „materie” le este dat de fraierii de chilipirgii care, cu seninătate, „cotizează” pentru fericirea și prosperitatea șmecherilor buni de papagal.

Găști organizate, sau constituite ad-hoc, își fac de cap prin colțurile întunecate (și sînt destule) ale orașelor noastre, dînd de furcă poliției. Teritoriul infracțional e vast, populat cu „ierburi” rele ce prind ușor și se stîrlesc greu. Pînă ce va fi asigurată o protecție eficientă, să nu uităm că „paza bună trece primejdia rea”.

Vorba cîntecului:

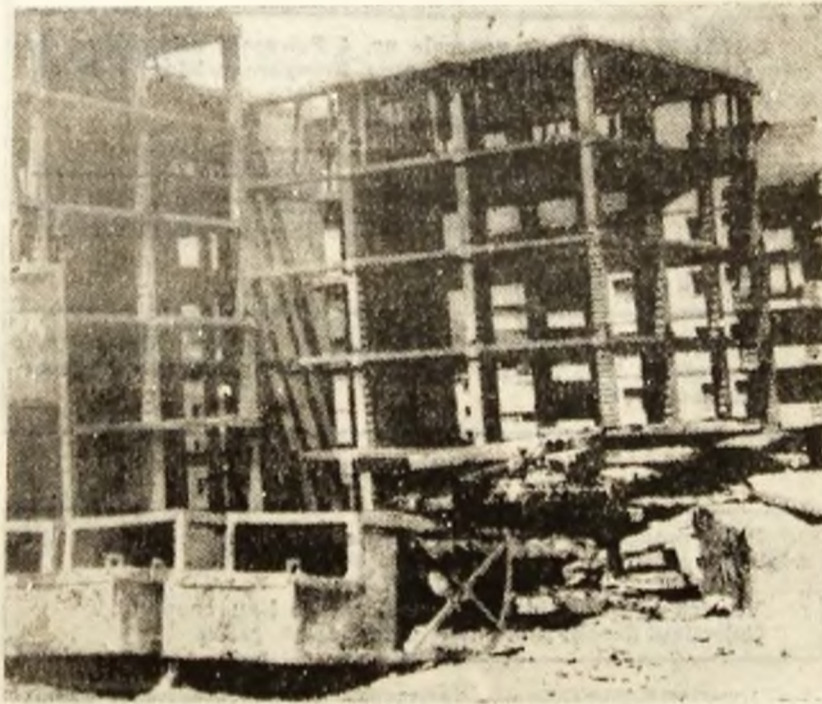
„Cine-a pus cîrciuma-n drum...”

Orice om are dreptul să bea un pahar cu vin (sau, mă rog, orice altă băutură alcoolică). Cu atît mai mult cu cît e democrație, nu? Dar, după ce ai băut un pahar cu vin devii deja alt om. Care om, conform principiului enunțat la început, are dreptul să bea și el un pahar cu vin. Pe care după ce-l bea, devine alt om, ș.a.m.d. Pînă cînd ajunge la condiția (și poziția) de patruped. Unii se cred transformați în lei-paralei. Urmarea: certuri, scandaluri, bătăi, violuri, accidente, crime. Cealaltă parte cade în melancolie blegoasă. Lacrimi de crocodil, sughituri, pupături. Urmează stadiul de vierme. Moment în care devine de două ori pradă: o dată alcoolului și apoi „păsarilor de pradă”. Deșteptarea e dureroasă și nu de puține ori rușinoasă. Mai ales cînd descoperă că „patul” pe care a adormit ca un patruped rimator e o bancă, iarba sau a faltul trotuarului. Jalea e cu atît mai mare cînd observă lipsa chenzinei din buzunar, a verighetei sau a ceasului de pe mîna.

Cîrciumile au fost și vor rămîne o investiție rentabilă. Rareori se aude că vreuna a dat faliment. Și asta, de regulă, doar atunci cînd cîrciumarul cade pradă obiectului muncii sale. Asta e, Cine nu știe „meserie”, mai bine să nu se apuce!

Pagini realizate de
Sorin OPREA
și
Paul NICULESCU

VIZIUNEA VIZUINII

Un agresor abil își rapune pradă chiar în propria ei vizuină. Orașul — o îngrămădire de vizuini, mai mult sau mai puțin reușite — devine o pradă ușor de capturat, mai ales cînd victimele sînt incolțite din toate părțile. Asta în cazul că se bucură de spațiul unei vizuini. Sînt cazuri cînd pradă se află la discreția hazardului, fără nici un adăpost.

Calătorind cu pasul, așa cum ne-am propus noi, lăsînd ochiul pradă imaginilor, putem ușor re-

conștă trei grupe mari de clădiri. Trei zone distincte de arhitecturi paralele, în care se întîlnesc un trecut nu prea îndepărtat, un prezent confuz și, momentan, lipsa oricărui perspective de viitor. În prima grupă, vechile case de colonie și alte câteva edificii, ridicate în acea perioadă de colonizare a acestui colț de țară, pe atunci un „El Dorado” al cărbunelui. Apoi construcțiile socialismului cu cartiere anoste, lipsite de linie esteti-

că, cu blocuri înghesuite, ce se ascamănă, în cele mai multe cazuri, cu niște adevărate cazărmi. Edificii din beton și prefabricate, care s-au vrut mîndria unei epoci ce prelindea ca este singura în măsură să rezolve problemele omului. Și în a treia grupă, ca o ironie a soartei, imaginea unor șantiere abandonate, vrînd parca să dovedească dispariția fără urmă și fără o explicație logică a lucrătorilor din construcții. Și aproape reușese să ne convingă că, după decembrie '89 s-a construit tot mai puțin, tot mai greu, tot mai chinuit. Șantierul etalează scheletele unor construcții începute, lăsate apoi pradă degradărilor, devastărilor și unei soarte pe care eu sigur că nu o merită. În spatele acestei stări de fapt se pierd milioane, pe care e mai bine să nu le contabilizăm. Peisajul sinistru nu poate fi comparat nici măcar cu acela al unui șantier arheologic, deși unele dintre scheletele blocurilor seamănă cu cele ale dinozaurilor dispăruți în ceața unui neînțeles mister. Și toate acestea în timp ce mii de oameni sînt fără adăpost, chinându-se înghesuți în cămine sau apartamente ce se degradează cu o viteză nepermis de mare. Pînă cînd de igrasie sau tomberoane neridicabile, aceștia supraviețuiesc unei soarte ingrate, ca pradă lipsei de spațiu și confort, lipsei de apă și căldură, lipsei și lipsurilor de tot felul. Din acest perimetru de beton, pradă nici nu poate avea o altă vizuină decît pe măsura lipsurilor cu care se confruntă. O vizuină a unei vizuini incolțite.

ORASUL

CA O

PRADA

agonie & extaz

SAGETATOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

O „defecțiune” minoră va împiedica să beți prea mult. Iapt ce va duce la un bilanț pozitiv.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Treceți cu deosebită ușurință

HOROSCOPI

peste un incident ce amenință cu o furtună.

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Amânați cât mai mult orice decizie tranșantă.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Întâlniri, nu tocmai agreabile, în foste cunoștințe.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Atmosferă glacială, la locul de muncă, înviorată de o vizită neașteptată.

TAUR

(21 aprilie — 21 mai)

Viitorul se vede roz, doar prin ochelari colorați.

GEMENI

(22 mai — 21 iunie)

Statornicia e ceea ce se cere și vă lipsește.

RAU

(22 iunie — 22 iulie)

Aduri de alcool, muzică și dans. Spre final — bătaie... de cap.

LEU

(23 iulie — 22 august)

Depuneți eforturi stăruitoare (și inutile) de a vă impune punctul de vedere, acolo unde asta nu contează.

MECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

Sentim. pentru câteva clipe, aerul tare al „înălțimilor”.

BALANȚA

(22 septembrie — 21 octombrie)

Deși demarajul e bun, câțiva „pasageri de ocazie” dau rateuri.

SCORPION

(22 octombrie — 21 noiembrie)

N-aveți timp să cunoașteți durerea omului singur.

IMPORTANT

Ora de
inchidere a
ediției
15,30

MICA PUBLICITATE

VINZARI-CUMPARARI

VIND videorecorder, nou, Sharp, Unirii 9/7, între orele 15—17. (4058)

VIND cutie de cuteză Volkswagen, Pasat și Audi 80, și disc ambreiaj complet, strada Mihail Kogălniceanu nr. 8/1, Petroșani. (4074)

VIND Dacia 1300, stare perfectă, preț foarte convenabil. Vulcan, strada Republicii, bloc D8, sc. 2, ap. 59. (4077)

CUMPAR butelie aragaz. Informații, telefon 43292, Aleea Pinului, 6/2. (4033)

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

SCHIMB garsonieră, zonă centrală, Petroșani Nord, str. Dr. Petru Groza, bl. 28 B, ap. 10, cu apartament 2—3 camere, similar sau Independenței. Telefon 42908. Ofer recompensă. (4081)

DIVERSE

ȘOFER profesionist (B. C) îmi ofer serviciile unei firme de stat sau particulare. Relații Petroșani, strada Aviatorilor, bloc 20/26, după ora 17. (3988)

PIERDERI

PIERDUT contract închiriere pe numele Pătrașcu Ionel, eliberat de EGCL Petroșani. Il declar nul (3981)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Lazlun Florin, eliberată de SC ASVIL — SA — Lupeni. O declar nulă. (3986)

PIERDUT legitimație de serviciu pe numele Părvulescu Petru Adrian, eliberată de FE Paroșeni. O declar nulă. (4004)

PIERDUT legitimație periodică pe numele Văgălău Eugen, eliberată de UT Petroșani. O declar nulă. (4030)

PIERDUT legitimație de membru al FSN, pe numele Graur Vasile, eliberată de FSN Petroșani. O declar nulă. (4072)

PIERDUT diplomă de miner pe numele Sabău Viorel, eliberată de EM Lupeni. O declar nulă. (4068)

PIERDUT foaie matricolă pe numele Bechi Iulius, eliberată de Școala generală nr. 5 Petroșani. O declar nulă. (4053)

DECESE

FAMILIA Cornea, Luciana — fiică, ginerele Dumitru și Claudiu, nepot, anunță cu adâncă durere înțelarea din viață, după o lungă și grea suferință, a mamei, soacrei și bunicii

HAMZ ILEANA (68 ani)

Lacrimi și flori pe trisul ei mormint. Ii vom păstra neștearsă amintirea ei luminoasă în sufletele noastre.

Înmormintarea va avea loc sâmbătă, 31 decembrie 1991, ora 13, din Petroșani, strada C-tin Mille, bloc 5, apartament 5. (4071)

COLECTIVUL Școlii generale nr. 4 Petroșani este alături de colega lor Cornea Luciana în greua încercare pricinuită de decesul mamei

HAMZ ILEANA

Sincere condoleanțe. (4075)

ANUL V Mașini din cadrul Universității Tehnice Petroșani este alături de dl. prof. dr. ing. Nicolae Iliay la greua suferință pricinuită de moartea tatălui său.

Sincere condoleanțe. (4060)

Cadrele didactice din cadrul Facultății de mine sint alături de dl. profesor Iliay Nicolae la greua durere pricinuită de decesul tatălui său. (4076)

COMEMORARE

PIOS omagiu la împlinirea a șase săptămâni de la dispariția celui care a fost omul de omenie și apreciatul medic dr. ISACU FULVIU
Veșnică amintire în inimile celor care l-au cunoscut.
Colectivul Secției Boli Infecțioase Vulcan. (4079)

Societatea Comercială UMIROM S.A. Petroșani

str. 1 Decembrie nr. 1.

INCADREAZA direct sau prin transfer

— șef oficiu calcul

Condiții de studii și vechime necesare: studii superioare tehnice și economice și curs de specializare în informatică și cu o vechime minimă în specialitate de 4 ani.

Informații suplimentare la serviciul P.I.S., telefon 42820, 42821, int. 141.

Pentru timpul dumneavoastră liber PROGRAMUL TV

VINERI
29 noiembrie 1991

0,00 Divertisment muzical nocturn.

VINERI 29 noiembrie 1991		SIMBATA 30 noiembrie 1991	
10,00	Actualități.	9,00	Bună dimineața!
10,20	Calendarul zilei.	10,00	Actualități.
10,30	Film artistic. <i>Timpul vieții tale.</i> (SUA, 1948).	10,10	Universal-șotron.
12,15	Super Channel.	11,10	Descoperirea planetei: Rio-ja.
12,40	Ora de muzică.	11,30	Viața spirituală.
13,30	Medicina pentru toți.	12,30	Ora de muzică.
14,00	Actualități.	13,30	7x7.
14,20	Mondo-muzica.	14,00	Actualități.
14,45	Mapamond.	14,10	Tele-club.
15,15	Reflecții rutiere.	16,00	Finala „Cupei Davis” la tenis: Franța — SUA. (Partida de dublu).
15,30	Preuniversitaria.	18,00	O melodie dintr-o sută.
16,00	Limba noastră.	19,00	Melodii îndrăgite.
16,30	Studioul muzicii ușoare.	19,15	Teleciclopedia.
16,50	Tragerea Loto.	20,00	Actualități.
17,00	Știri.	20,35	La ordinea zilei: Constituția.
17,05	Emisiune în limba germană.	20,50	Film serial. <i>Maddie și David.</i>
18,05	Pro Patria.	21,50	Săptămâna sportivă.
19,00	Gong.	22,10	Tele-show... din tele-show-uri.
19,30	Desene animate.	23,10	Actualități.
20,00	Actualități.	23,25	Film artistic. <i>O fetiță „model”.</i> (Franța — Elveția, 1984)
20,35	La ordinea zilei: Constituția.	0,55	Video-discoteca.
20,50	Sport.		
21,00	Viața parlamentară.		
21,25	Film serial. <i>Ioana D'Arc — Puterea și inocența.</i> Ultimul episod.		
22,55	Simpozion.		
23,45	Actualități.		

Abatorul Petroșani

cu sediul în Livezeni.

încadrează :

— un lucrător gestionar, de preferință bărbat și cu vechime de cel puțin 5 ani în domeniu

— un laborant chimist, cu vechime de cel puțin 5 ani în domeniu

Relații la sediul abatorului și la telefon nr. 42051.

Exploatarea minieră LUPENI

strada Vitoș Gavrilă nr. 1,

organizează, la sediul întreprinderii, în data de 2 decembrie 1991, ora 11, licitație pentru vânzarea unei caroserii complet echipate, pentru Dacia 1310 TLX, avariata.

Relații la telefon 60580.

COTIDIANUL DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE „ZORI NOI”
ESTE REALIZAT DE:

Societatea comercială

„ZORI NOI” — S. A.

Înființată conform Deciziei nr. 208/12.06.1991,
a Prefecturii Județului Hunedoara

Director: MIRCEA BUJORESCU

COLECTIVUL DE REDACȚIE: Horaștu ALEXANDRESCU (cultură-artă), Mircea BUJORESCU (director — redactor șef), Ștefan CIMPOI (secretariat de redacție), Gheorghe CHIRVASA (problemele omului, relații cu publicul), Ioan DUBEK (viața politică și economică), Ion MUSTAȚA (director executiv), Dorin NEAMȚU (sport, comerț, privatizare), Paul NICULESCU (secretariat de redacție), Gheorghe OLTEANU (evenimente), Sorin OPREA (redactor grafician), Tiberiu SPATARU (învățămînt), Viorel STRAUȚ (viața politică, economie).

CORECTURA: Emilia ACHIREI.

ADMINISTRATIV: Marla LUPA, contabil șef, Alexandru UNGUREANU (organizator difuzare-desfacere), Constanța DOICIU (contabil), Daniela VULPE (contabil), Viorica FIRTULESCU (casieră), Malvina ANDREI (secretar-dactilograf), Marla BOYTE, Silvia NEGOI.